

□□□□ Ghiocelul, denumit științific „*Galanthus nivalis*”, este originar din estul Europei și Asia Mică. De-a lungul timpului au apărut mai multe basme despre această floare.

□□□□□□□□ Iată care sunt cele mai populare:

Una dintre legendele despre ghiocel spune că a apărut imediat după ce Dumnezeu i-a alungat din rai pe Adam și Eva. Era iarnă, iar pe pământ era zăpadă. Eva a înghețat și a început să plângă, iar ca o consolare, Dumnezeu a transformat fulgii de zăpadă care cădeau pe pământ în ghiociei.

O altă legendă spune că imediat după ce Eva a ajuns pe pământ s-a întristat pentru că nu vedea în jur decât zăpadă. Un înger a coborât din ceruri, a prins câțiva fulgi de nea în pumn și când i-a suflat spre pământ s-au transformat în ghiociei. „Vestitorul primăverii” ar reprezenta renașterea speranței.

În Mare Britanie, ghiocelul este considerat „floarea morții”. Într-o legendă se spune că o tânără pe nume Kerma, care și-a găsit iubitul rănit într-o pădure, a încercat să-l trateze cu o floare de ghiocel. Tânărul și-a revenit pentru o clipă și apoi s-a transformat într-un câmp de ghiocei.

În trecut, călugării britanici aduceau bulbi de ghiocei din Roma și îi plantau în jurul mănăstirilor. Ghiocelul a ajuns să fie denumit în Marea Britanie și „floarea bisericii”.

În tradiția populară germană apare o istorisire în care se spune că după ce Dumnezeu a terminat de creat Pământul le-a cerut florilor să dea culoare zăpezii. Toate florile au refuzat, mai puțin ghiocelul, care a devenit prima floare care apare imediat după ce a trecut iarna.

***sursa - Yahoo! News